

(Monitor Polski Nr 51, poz. 318) w związku z zarządzeniem nr 3 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1958 r. w sprawie zlecenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowego wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 5, poz. 18) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 20 grudnia 1957 r. w sprawie zbytu wyrobów przemysłu terenowego

w 1958 r. (Monitor Polski Nr 101, poz. 586) wprowadza się następujące zmiany:
w części A po lp. 9 dodaje się lp. 10, oraz w części B po lp. 3 dodaje się lp. 4 w następującym brzmieniu:
„Ocet” „Centralny Zarząd Hurtu Spożywczego”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

221

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 12 maja 1958 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie sprzedaży artykułów nabytych na cele zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz zarządzenia nr 3 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1958 r. w sprawie zlecenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowego wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 5, poz. 18) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 grudnia 1956 r. w sprawie sprzedaży zbędnych artykułów nabytych na cele zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Monitor Polski Nr 105, poz. 1211) wprowadza się następującą zmianę:
w § 4 dotychczasowy tekst oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 o następującym brzmieniu:

„2. Rzemieślnicy i inne osoby prywatne mogą nabywać artykuły wyłącznie na cele produkcyjne lub dla potrzeb własnego gospodarstwa bez prawa odsprzedaży z zyskiem. Przed zawarciem umowy państwowa jednostka organizacyjna lub spółdzielnia powinna żądać od nabywcy złożenia oświadczenia na piśmie, dla jakich celów artykuł zostaje nabyty, i uprzedzić go o odpowiedzialności karnej za wprowadzenie artykułu do obrotu (art. 9 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia — Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244)”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

222

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 kwietnia 1958 r.

w sprawie prowadzenia specjalnych rachunków zagranicznych dla przedstawicielstw obcych i pracowników tych przedstawicielstw, będących cudzoziemcami dewizowymi.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. Nr 21, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się, na warunkach określonych w niniejszym zarządzeniu, na otwieranie i prowadzenie w Narodowym Banku Polskim lub w bankach uprawnionych specjalnych rachunków zagranicznych dla przedstawicielstw dyplomatycznych i konsularnych państw obcych w Polsce oraz innych przedstawicielstw, korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych, jak również dla pracowników wszystkich tych przedstawicielstw, będących cudzoziemcami dewizowymi. Rachunki te określa się nazwą „rachunki dyplomatyczne”.

2. Rachunki dyplomatyczne dzielą się na:

- 1) rachunki dyplomatyczne „W”;
- 2) rachunki dyplomatyczne „Z”;

§ 2. Otwarcie rachunków dyplomatycznych dla przedstawicielstw nie będących przedstawicielstwami dyplomatycznymi ani konsularnymi państw obcych może być dokonane po stwierdzeniu przez bank, że są one uprawnione do działalności w Polsce i korzystają z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych.

§ 3. Rachunki dyplomatyczne dla pracowników obcych przedstawicielstw wymienionych w § 1 mogą być otwierane na podstawie paszportu wydanego przez władze państwa obcego i dokumentu wskazującego na zatrudnienie pracownika w obcym przedstawicielstwie dyplomatycznym, konsularnym lub innym uprawnionym do działalności w Polsce i korzystającym z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych.

§ 4. Rachunki dyplomatyczne „W” mogą być prowadzone w walutach obcych lub w złotych.

§ 5. Rachunki dyplomatyczne „W” mogą być — bez osobnego zezwolenia dewizowego — zasilane: